

Justitieutskottets betänkande 2026/27:JuU2

Hörande och tillfälligt överförande vid handläggning av en arresteringsorder

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till ändringar i bl.a. lagen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder och lagen om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder.

Lagändringarna innebär bl.a. följande:

- När det utfärdats en arresteringsorder som avser lagföreläggning ska den eftersökta på begäran av den utfärdande myndigheten antingen kunna höras i den verkställande staten eller överföras tillfälligt till den utfärdande staten.
- Om den eftersökta skyddats av privilegier eller immunitet i Sverige ska de tidsfrister som gäller för ett ärende om överlämnande räknas fr.o.m. den dag tingsrätten har fått information om att privilegierna eller immuniteten upphört.
- Det ska krävas samtycke från den utfärdande staten för att ett överlämnande för verkställighet av en frihetsberövande påföljd ska kunna vägras och påföljden i stället verkställas i Sverige.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2026.

Utskottet föreslår att ärendet får avgöras trots att betänkandet har varit tillgängligt kortare tid än två vardagar före den dag då ärendet ska behandlas.

Behandlade förslag

Proposition 2025/26:285 Hörande och tillfälligt överförande vid handläggning av en arresteringsorder.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut 3

Redogörelse för ärendet 4

Utskottets överväganden 5

 Hörande och tillfälligt överförande vid handläggning av en
 arresteringsorder 5

 Utskottets ställningstagande.....9

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag 10

 Propositionen 10

Bilaga 2

Regeringens lagförslag 11

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Hörande och tillfälligt överförande vid handläggning av en arresteringsorder

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder,
2. lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder,
3. lag om ändring i lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2025/26:285 punkterna 1–3.

Utskottet föreslår att ärendet får avgöras trots att betänkandet har varit tillgängligt kortare tid än två vardagar före den dag då ärendet ska behandlas.

Stockholm den 20 oktober 2026

På justitieutskottets vägnar

Teresa Carvalho

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Teresa Carvalho (S), Alexander Christiansson (SD), Mikael Damsgaard (M), Heléne Björklund (S), Petter Löberg (S), Charlotte Nordström (M), Tobias Smedberg (V), Adam Marttinen (SD), Ulrika Liljeberg (C), Fredrik Kärrholm (M), Ulrika Westerlund (MP), Larry Söder (KD), Anna Wallentheim (S), Mats Hellhoff (SD), Mattias Vepsä (S), Roger Haddad (L) och Sanna Backeskog (S).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2025/26:285 Hörande och tillfälligt överförande vid handläggning av en arresteringsorder. I propositionen finns en redogörelse för ärendets beredning fram till regeringens beslut om propositionen.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag återges i bilaga 2.

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen.

Utskottets överväganden

Hörande och tillfälligt överförande vid handläggning av en arresteringsorder

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag som innebär ändringar i bl.a. lagen om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder och lagen om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder.

Bakgrund

En europeisk arresteringsorder

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (rambeslutet) styr EU:s samarbete när det gäller överlämnande av misstänkta, tilltalade och dömda personer mellan medlemsstater. Rambeslutet ersatte det formella utlämningsförfarande som tidigare tillämpats mellan medlemsstaterna. Systemet med en europeisk arresteringsorder bygger på att staterna inom EU i stor utsträckning litar på de andra medlemsstaternas rättsliga myndigheter. Proceduren kan översiktligt beskrivas enligt följande.

När en person misstänks för att ha begått en straffbar gärning i en medlemsstat, eller har dömts till en frihetsberövande påföljd, men inte kan påträffas i landet kan en behörig myndighet (i Sverige en åklagare) med stöd av ett häktningsbeslut eller en dom utfärda en arresteringsorder. Arresteringsordern innebär ett åtagande för en behörig myndighet i den stat där den eftersökte påträffas att gripa och fysiskt överlämna personen till den utfärdande staten. I de flesta fall är dock vistelseplatsen okänd. För att andra stater ska bli varse att en person eftersöks registreras arresteringsordern i Schengens informationssystem (SIS) för efterlysningar.

Om den eftersökte sedan påträffas i en medlemsstat kommer han eller hon att gripas och ett ärende om överlämnande att påbörjas i den staten. Inom ramen för det ärendet kommer den verkställande myndigheten i landet att vidta nödvändiga utredningsåtgärder. Den eftersökte kommer under utredningen att höras om sin inställning till ett överlämnande. Om den eftersökte samtycker till att överlämnas till utfärdandestaten kan förfarandet påskyndas.

När ärendet är utrett ska den verkställande myndigheten pröva om ett överlämnande ska ske. Ramen för denna prövning är de villkor som anges i rambeslutet, där vissa godtagbara grunder för att vägra ett överlämnande anges. Det är dock inte alla medlemsstater som införlivat samtliga vägrans-

grunder som anges i rambeslutet i sin nationella lagstiftning. Den verkställande myndigheten får inte ställa upp villkor eller vägra att överlämna en person på grunder som inte har stöd i rambeslutet.

Om den verkställande myndigheten i en medlemsstat vägrar att överlämna en eftersökt person avslutas ärendet och den eftersökte försätts på fri fot. Om myndigheten däremot beslutar att den eftersökte ska överlämnas ska beslutet verkställas inom vissa tidsfrister. Det går ofta till så att den utfärdande myndigheten hämtar den eftersökte på en flygplats eller någon annan gränsstation i den verkställande staten. När den eftersökte har överlämnats fysiskt är ärendet avslutat.

Överträdelseförfarande mot Sverige

Sverige har huvudsakligen implementerat rambeslutet genom lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (europeiska arresteringsorderlagen).

Den 19 december 2025 väckte kommissionen talan mot Sverige i EU-domstolen och angav som grund för talan att Sverige felaktigt införlivat artiklarna 18 (situation i avvaktan på beslut) och 19 (hörande av personen i avvaktan på beslut) i rambeslutet. Kommissionen hade dessförinnan i ett motiverat yttrande av den 3 oktober 2024 även anfört att Sverige inte hade införlivat artikel 20 om privilegier och immunitet på ett korrekt sätt i den nationella lagstiftningen.

En nordisk arresteringsorder

De nordiska länderna har antagit en konvention om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (SÖ 2012:4). Sverige, Danmark och Finland tillämpar med stöd av artikel 31 i EU:s rambeslut detta regelverk i stället för EU-regelverket. Nordiska arresteringsorderkonventionen har stora likheter med EU:s rambeslut. För svensk del finns bestämmelser om överlämnande från Sverige i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder (nordiska arresteringsorderlagen).

Handels- och samarbetsavtalet efter brexit

Avtalet om handel och samarbete mellan EU och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (handels- och samarbetsavtalet) innehåller föreskrifter om samarbete rörande bl.a. straffrättsligt överlämnande. Avtalstexten är direkt tillämplig i Sverige i de olika frågor om överlämnande som regleras där. Bestämmelserna i avtalet motsvarar till stor del bestämmelserna i EU:s rambeslut. För att samarbetet om överlämnande ska kunna fungera i alla delar har Sverige antagit en kompletterande lag, lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket (brexitlagen). Brexitlagen är utformad så att den i stora delar hänvisar till bestämmelser i europeiska arresteringsorderlagen.

Propositionen

I propositionen lämnar regeringen förslag till ändringar i den europeiska arresteringsorderlagen i syfte att förtydliga det svenska genomförandet av regelverket i vissa delar och anpassa det till EU-domstolens praxis. Ändringar föreslås även i nordiska arresteringsorderlagen och i brexitlagen. Huvuddelen av lagförslagen har tagits fram mot bakgrund av det pågående överträdelseförfarandet mot Sverige (se bakgrundsavsnittet ovan). Regeringens förslag och bedömningar innebär bl.a. följande.

Hörande eller tillfälligt överförande i avvaktan på beslut om överlämnande

Ett beslut om överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder ska enligt rambeslutet fattas inom tio dagar från det att en eftersökt person lämnat sitt samtycke till ett överförande (artikel 17.2) och annars inom 60 dagar (artikel 17.3). I vissa särskilda fall kan tidsfristerna förlängas med ytterligare 30 dagar (artikel 17.4). Rambeslutet förutsätter att det, trots tidsfristerna, i vissa fall kan vara nödvändigt att höra den eftersökte innan ett beslut om överlämnande har fattats. I sådana fall ska den verkställande staten antingen godta att den eftersökte tillfälligt överförs till den utfärdande staten eller hörs i den verkställande staten. Av artikel 18.1 följer att den verkställande myndigheten måste godta något av de två alternativen. Villkoren för ett tillfälligt överförande och dess varaktighet ska fastställas i samförstånd mellan den utfärdande och den verkställande myndigheten (artikel 18.2). Överförandet måste dock innebära en möjlighet för den eftersökte att återvända till den verkställande staten för att närvara vid en förhandling som rör honom eller henne inom ramen för förfarandet för överlämnande (artikel 18.3). Ett hörande av den eftersökte i avvaktan på beslut om överlämnande ska genomföras av en rättslig myndighet, med bistånd av en person som utses i enlighet med lagstiftningen i den utfärdande medlemsstaten (artikel 19.1). Hörandet ska ske i enlighet med lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten på de villkor den utfärdande och den verkställande myndigheten fastställer i samförstånd (artikel 19.2).

Regeringen konstaterar att utformningen av den nuvarande lagstiftningen inte kan anses genomföra artiklarna 18 och 19 i rambeslutet till fullo (se propositionen s. 24 f.). En särskild reglering som genomför artiklarna fullt ut bör därför enligt regeringen införas i europeiska arresteringsorderlagen. Motsvarande ändringar föreslås i nordiska arresteringsorderlagen. Regeringen föreslår även vissa kompletterande bestämmelser i brexitlagen.

Privilegier och immunitet

Det finns ett flertal bestämmelser om privilegier och immunitet i svensk rätt. Bestämmelserna innebär normalt att den som har en viss status inte kan hållas straffrättsligt ansvarig för vissa typer av gärningar. Det gäller t.ex. riksdagsledamöter och statsråd (se 4 kap. 12 § och 13 kap. 3 § regeringsformen). För

vissa personer gäller en mer generell straffrättslig immunitet, t.ex. för statschefen och utländska diplomater (se 5 kap. 8 § regeringsformen och lagen [1976:661] om immunitet och privilegier i vissa fall). (För en utförlig redogörelse för immunitet som kan förekomma i Sverige se propositionen s. 35 f.)

I rambeslutets artikel 20.1 anges att de tidsfrister som gäller för verkställighet av en arresteringsorder enligt artikel 17 inte börjar löpa förrän fr.o.m. den dag de privilegier eller den immunitet som den eftersökte har rätt till har upphävts och den verkställande myndigheten har informerats om det. Innebörden av artikel 20.1 är att så länge den eftersökte har rätt till privilegier eller immunitet löper inga tidsfrister, och några åtgärder kan inte vidtas gentemot den eftersökte, t.ex. användandet av tvångsmedel. Av artikel 20.2 framgår en ansvarsfördelning mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande respektive verkställande medlemsstaten när det gäller att begära att den eftersöktes privilegier eller immunitet ska upphävas. Är det en myndighet i den verkställande medlemsstaten som kan upphäva immuniteten eller privilegierna är det den verkställande myndigheten som ansvarar för att begära att de upphävs. I övriga fall ligger ansvaret på den utfärdande myndigheten.

Regeringen konstaterar att det inte uttryckligen framgår av den europeiska arresteringsorderlagen att fristerna som styr inom hur lång tid ett beslut om överlämnande ska fattas börjar löpa först när den eftersöktes immunitet eller privilegier upphävts (se propositionen s. 37 f.). Inte heller framgår en svensk åklagares ansvar att verka för att immunitet eller privilegier upphävs när Sverige är verkställande stat. Regeringen föreslår därför att bestämmelser som genomför artiklarna fullt ut ska införas i europeiska arresteringsorderlagen. Motsvarande ändringar föreslås i nordiska arresteringsorderlagen. Regeringen föreslår även en kompletterande bestämmelse i brexitlagen.

Krav på samtycke vid verkställighet av en frihetsberövande påföljd i Sverige

Regeringen föreslår att det ska införas ett krav på samtycke från den utfärdande staten för att en svensk domstol ska kunna besluta att en frihetsberövande påföljd, som en europeisk eller en nordisk arresteringsorder avser, ska verkställas i Sverige. Ett sådant krav har tidigare funnits men togs bort den 1 mars 2024. Regeringen anför att det därmed är fråga om en återgång till det som gällt tidigare och att detta är motiverat utifrån ny praxis från EU-domstolen (se propositionen s. 45 f.). Förslaget innebär ändringar i europeiska arresteringsorderlagen och nordiska arresteringsorderlagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringen föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den 1 december 2026. Vidare gör regeringen bedömningen att det inte behövs några övergångsbestämmelser, vilket motiveras med att utgångspunkten när det gäller processrättslig lagstiftning är att nya regler blir tillämpliga omedelbart.

Utskottets ställningstagande

Det har inte väckts någon motion med anledning av propositionen. Utskottet anser att riksdagen av de skäl som anförs i propositionen bör anta regeringens lagförslag.

BILAGA I

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2025/26:285 Hörande och tillfälligt överförande vid handläggning av en arresteringsorder:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket.

BILAGA 2**Regeringens lagförslag****1 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder**

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

dels att 2 kap. 4, 5 och 6 §§, 4 kap. 3 §, 5 kap. 3 och 9 §§, 6 kap. 8 §, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1 och 3 §§ och rubriken närmast före 8 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 2 § ska lyda ”Strafftrösklar” och att rubriken närmast före 4 kap. 4 § ska lyda ”Lagens tillämpning i förhållande till de nordiska staterna i vissa fall”,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 5 kap. 5 a–5 c §§, och närmast före 5 kap. 5 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2025/26:246 Föreslagen lydelse

2 kap.**4 §¹**

Överlämnande ska vägras om

1. den eftersökte enligt 1 kap. 6 § brottsbalken inte hade kunnat dömas till påföljd för den aktuella gärningen,

2. det skulle strida mot den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller de tilläggsprotokoll till konventionen som gäller som lag i Sverige,

3. gärningen omfattas av nåd eller ett annat beslut enligt 12 kap. 9 § regeringsformen, eller

4. gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet.

4. gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en medlemsstat i Europeiska unionen och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet.

¹ Senaste lydelse 2026:000.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*5 §²

Överlämnande för en gärning får vägras om

1. det enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan lag har beslutats att inte åtala för gärningen,

2. gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en annan stat än en medlemsstat i Europeiska unionen, *Island eller Norge* och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet,

3. en förundersökning har inletts eller ett åtal har väckts i Sverige för gärningen,

4. gärningen har begåtts i Sverige och påföljd inte längre får dömas ut enligt svensk lag på grund av preskription, eller

5. den europeiska arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att något av villkoren i artikel 4a.1 i rambeslutet är uppfyllt.

6 §³

Rätten får besluta att den frihetsberövande påföljd som den europeiska arresteringsordern avser ska verkställas i Sverige, om

1. den eftersökte är svensk medborgare eller bosatt i eller uppehåller sig i Sverige,

2. den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige, *och*

3. den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om påföljden verkställs i Sverige.

2. den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige,

3. den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om påföljden verkställs i Sverige, *och*
4. den utfärdande staten samtycker till att påföljden ska verkställas i Sverige.

4 kap.

3 §

Om en arresteringsorder har skickats direkt enligt 1 § eller om det på annat sätt framkommer att

Om en arresteringsorder har skickats direkt enligt 1 § eller om det på annat sätt framkommer att

² Senaste lydelse 2025:160.

³ Senaste lydelse 2024:43.

den som eftersöks enligt en arresteringsorder befinner sig på en viss plats i Sverige, *skall* åklagaren utreda om det finns förutsättningar för överlämnande från Sverige. När den som begärs överlämnad för lagföring är under arton år *skall* det dessutom utredas om lagföringen kan ske i Sverige.

Vid utredningen tillämpas bestämmelserna om förundersökning i brottmål, om inte annat sägs i denna lag.

Utredningen *skall* bedrivas *med skyndsamhet*. Den tidsfrist som kan komma att gälla för tingsrätten enligt 5 kap. 3 § *skall* beaktas vid utredningen.

den som eftersöks enligt en arresteringsorder befinner sig på en viss plats i Sverige, *ska* åklagaren utreda om det finns förutsättningar för överlämnande från Sverige. När den som begärs överlämnad för lagföring är under arton år *ska* det dessutom utredas om lagföringen kan ske i Sverige.

Utredningen *ska* bedrivas *skyndsamt*. Den tidsfrist som kan komma att gälla för tingsrätten enligt 5 kap. 3 § *ska* beaktas vid utredningen.

Om den eftersökte skyddas av privilegier eller immunitet som riksdagen eller en svensk myndighet kan upphäva, ska åklagaren snarast möjligt begära att privilegierna eller immuniteten upphävs.

5 kap.

3 §⁴

Tingsrätten ska meddela beslut i fråga om överlämnande senast trettio dagar efter det att den eftersökte har gripits eller, när något gripande i ärendet inte har skett, senast trettio dagar efter det att den eftersökte har underrättats om innehållet i arresteringsordern.

Samtycker den eftersökte till ett överlämnande, ska beslutet meddelas senast tio dagar efter det att samtycket har *avgetts*.

Om den eftersökte samtycker till ett överlämnande, ska beslutet meddelas senast tio dagar efter det att samtycket har *lämnats*.

Om den eftersökte har skyddats av privilegier eller immunitet avseende rättsliga förfaranden eller verkställighet i Sverige, ska fristerna i första och andra styckena räknas från och med den dag tingsrätten har informerats om att privilegierna eller immuniteten upphört.

Tingsrätten får, om det finns särskilda skäl, meddela sitt beslut senare än vad som sägs i första eller andra stycket.

Om det finns särskilda skäl får tingsrätten meddela sitt beslut senare än vad som sägs i första eller andra stycket.

⁴ Senaste lydelse 2011:1177.

Åtgärder före beslut om överlämnande***5 a §***

Före ett beslut om överlämnande i fråga om en arresteringsorder som avser lagföring, ska rätten på begäran av den utfärdande myndigheten besluta att den eftersökte antingen

1. hörs av en åklagare enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål, om inte något annat följer av denna lag, eller

2. överförs tillfälligt till den utfärdande medlemsstaten på villkor att han eller hon ska återföras till Sverige för att närvara vid en förhandling som rör överlämnandet.

Ett förhör eller ett överförande av den eftersökte ska genomföras enligt villkor som fastställs i samförstånd med den utfärdande myndigheten.

En företrädare för den utfärdande medlemsstaten ska delta vid ett förhör enligt första stycket 1 och får med åklagarens samtycke ställa frågor direkt till den som hörs.

5 b §

Tingsrätten ska för prövningen av en begäran om tillfälligt överförande eller hörande i avvaktan på beslut om överlämnande hålla förhandling om den eftersökte begär det och det inte är uppenbart obehövt.

Till förhandlingen ska åklagaren och den eftersökte kallas. Är den eftersökte anhållen eller häktad ska han eller hon inställas.

5 c §

Polismyndigheten ska biträda vid verkställighet av ett beslut om tillfälligt överförande. Om den som ska överföras är på fri fot får han

eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att överförandet ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

9 §⁵

Ett beslut att inte bevilja överlämnande i fall som avses i 2 kap. 6 § får inte överklagas. Har den eftersökte samtyckt till överlämnande enligt 4 kap. 9 § får beslutet om överlämnande inte överklagas.

För att hovrätten ska pröva tingsrättens beslut krävs prövningstillstånd, om beslutet innebär att ärendet avgörs eller utgör ett sådant beslut som får överklagas endast i samband med överklagande av ett slutligt beslut.

Ett beslut att inte bevilja överlämnande i fall som avses i 2 kap. 3 § 7 får inte överklagas. Har den eftersökte samtyckt till överlämnande enligt 4 kap. 9 § får beslutet om överlämnande inte heller överklagas.

6 kap.

8 §⁶

Om överlämnande har beviljats enligt denna lag och en rättslig myndighet i den medlemsstat dit *överlämnande* har skett gör en framställning till åklagaren om tillstånd

1. att lagföra eller straffa den som har överlämnats även för gärningar som inte omfattades av överlämnandet, eller

2. att till en annan medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge överlämna den som har överlämnats från Sverige,

prövas *ärendet* med tillämpning av 2–5 kap. Behörig tingsrätt är den som prövade frågan om överlämnande.

Vad som i 2–5 kap. sägs om tvångsmedel och frister ska inte tillämpas i de fall som avses i första stycket. Offentlig försvarare ska förordnas för den som har överlämnats. Den som har

Ett ärende prövas enligt 2, 4 eller 5 kap., om ett överlämnande har beviljats enligt denna lag och en rättslig myndighet i den medlemsstat dit *överlämnandet* har skett gör en framställning till åklagaren om tillstånd *att*

1. lagföra eller straffa den som har överlämnats även för gärningar som inte omfattades av överlämnandet, eller

2. till en annan medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge överlämna den som har överlämnats från Sverige.

Behörig tingsrätt är den som prövade frågan om överlämnande.

Det som i 2, 4 och 5 kap. sägs om tvångsmedel och frister ska inte tillämpas i de fall som avses i första stycket. Offentlig försvarare ska förordnas för den som har överlämnats. Den som

⁵ Senaste lydelse 2011:1177.

⁶ Senaste lydelse 2011:1177.

överlämnats ska ges tillfälle att yttra sig över framställningen. Tingsrätten prövar om det finns skäl att hålla en muntlig förhandling.

har överlämnats ska ges tillfälle att yttra sig över framställningen. Tingsrätten prövar om det finns skäl att hålla en muntlig förhandling.

Ett beslut enligt första stycket ska fattas inom trettio dagar från det att åklagaren har tagit emot framställningen.

7 kap.

1 §⁷

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § eller 7 § första stycket har beslutat att en frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige, tillämpas lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen, med undantag för 3 kap. 1–5 §§ den lagen. Vid tillämpning av 3 kap. 15 § den lagen krävs inte någon begäran från behörig myndighet i den andra staten för att tvångsmedel ska få användas.

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § har beslutat att den frihetsberövande påföljden ska verkställas i Sverige, får en fråga om häktning enligt 3 kap. 15 och 16 §§ lagen om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen tas upp på yrkande av åklagaren utan ett föregående beslut om anhållande.

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § har beslutat att en frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige, ska en verkställbarhetsförklaring inte beslutas om den utfärdande medlemsstaten därefter motsätter sig att verkställigheten överförs.

8 kap.

Återförande av personer som har överlämnats till Sverige

Återförande av en person som har överförts tillfälligt eller överlämnats till Sverige

1 §⁸

Om en person har överlämnats till Sverige för att lagföras här på villkor att personen senare återförs till den andra staten, ska Polismyndigheten se till att den som har överlämnats återförs.

Polismyndigheten ska ansvara för att återföra en person som

1. har överförts tillfälligt till Sverige i avvaktan på beslut om överlämnande, eller

2. har överlämnats till Sverige för att lagföras här på villkor att personen senare återförs till den andra staten.

⁷ Senaste lydelse 2024:43.

⁸ Senaste lydelse 2024:43.

Om den som ska återföras är på fri fot får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att återförandet ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

3 §⁹

Om en svensk myndighet har utfärdat en europeisk arresteringsorder och den andra medlemsstaten har beslutat om överlämnande till Sverige, ska Polismyndigheten ansvara för transporten i Sverige.

Om en svensk myndighet har utfärdat en europeisk arresteringsorder och den andra medlemsstaten har beslutat om *ett tillfälligt överförande eller om ett överlämnande* till Sverige, ska Polismyndigheten ansvara för transporten i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2026.

⁹ Senaste lydelse 2017:129.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder

dels att 2 kap. 6 §, 3 kap. 3 §, 4 kap. 3 och 9 §§, 6 kap. 1 § och 7 kap. 1 och 3 §§ och rubriken närmast före 7 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 4 kap. 5 a–5 c §§, och närmast före 4 kap. 5 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

6 §¹

Rätten får besluta att den frihetsberövande påföljd som den nordiska arresteringsordern avser ska verkställas i Sverige, om

1. den eftersökte är svensk medborgare eller är bosatt i eller uppehåller sig i Sverige,

2. den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige, *och*

3. den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om påföljden verkställs i Sverige.

2. den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige,

3. den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om påföljden verkställs i Sverige, *och*

4. *den utfärdande staten samtycker till att påföljden ska verkställas i Sverige.*

3 kap.

3 §

Om en nordisk arresteringsorder har skickats direkt till åklagaren eller det annars är känt att den eftersökte befinner sig på en viss plats i Sverige, ska åklagaren skyndsamt utreda om det finns förutsättningar för överlämnande från Sverige. Den tidsfrist som gäller för tingsrätten enligt 4 kap. 3 § andra stycket ska beaktas. När den som begärs överlämnad för lagföring är under arton år, ska det utredas om lagföringen kan ske i Sverige.

Vid utredningen tillämpas bestämmelserna om förundersökning i brottmål, om inte annat sägs i denna lag.

Om den eftersökte skyddas av privilegier eller immunitet som riksdagen eller en svensk myndighet kan upphäva, ska åklagaren snarast möjligt begära

¹ Senaste lydelse 2024:44.

att privilegierna eller immuniteten upphävs.

4 kap.

3 §

Samtycker den eftersökte till överlämnande, ska beslut i fråga om överlämnande meddelas senast tre dagar efter det att samtycket har lämnats.

I övriga fall ska tingsrätten meddela beslut i fråga om överlämnande senast fjorton dagar efter det att den eftersökte har gripits eller, när något gripande i ärendet inte har skett, senast fjorton dagar efter det att den eftersökte har underrättats om innehållet i den nordiska arresteringsordern.

Om den eftersökte har skyddats av privilegier eller immunitet avseende rättsliga förfaranden eller verkställighet i Sverige, ska fristerna i första och andra styckena räknas från och med den dag tingsrätten har informerats om att privilegierna eller immuniteten upphört.

Om det finns särskilda skäl får beslutet meddelas senare än vad som sägs i första eller andra stycket. Beslutet ska då meddelas så snart det är möjligt.

Åtgärder före beslut om överlämnande

5 a §

Före ett beslut om överlämnande i fråga om en arresteringsorder som avser lagföring, ska rätten på begäran av den utfärdande myndigheten besluta att den eftersökte antingen

1. hörs av en åklagare enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål, om inte något annat följer av denna lag, eller

2. överförs tillfälligt till den utfärdande staten på villkor att han eller hon ska återföras till Sverige för att närvara vid en förhandling som rör överlämnandet.

Ett förhör eller ett överförande av den eftersökte enligt första stycket ska genomföras enligt villkor som fastställs i samförstånd med den utfärdande myndigheten.

En företrädare för den utfärdande staten ska delta vid ett förhör enligt första stycket 1 och får med åklagarens samtycke ställa frågor direkt till den som hörs.

5 b §

Tingsrätten ska för prövningen av en begäran om tillfälligt överförande eller hörande i avvaktan på beslut om överlämnande hålla förhandling om den eftersökte begär det och det inte är uppenbart obehövligt.

Till förhandlingen ska åklagaren och den eftersökte kallas. Är den eftersökte anhållen eller häktad ska han eller hon inställas.

5 c §

Polismyndigheten ska biträda vid verkställighet av ett beslut om tillfälligt överförande. Om den som ska överföras är på fri fot får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att överförandet ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

9 §

Har den eftersökte samtyckt till överlämnande får beslutet om överlämnande inte överklagas. Ett beslut om att inte bevilja överlämnande i fall som avses i 2 kap. 6 § får inte överklagas.

Har den eftersökte samtyckt till överlämnande får beslutet om överlämnande inte överklagas. Ett beslut om att inte bevilja överlämnande i fall som avses i 2 kap. 4 § 4 får inte heller överklagas.

För att hovrätten ska pröva tingsrättens beslut krävs prövningstillstånd, om beslutet innebär att ärendet avgörs eller utgör ett sådant beslut som får överklagas endast i samband med överklagande av ett slutligt beslut.

Ett överklagande av tingsrättens beslut som innebär att ärendet avgörs eller sådana beslut som får överklagas endast i samband med överklagande av slutligt beslut ska ha kommit in till tingsrätten inom en vecka från den dag då beslutet meddelades.

Ett överklagande av ett av hovrätten meddelat beslut som avses i tredje stycket ska ha kommit in till hovrätten inom en vecka från den dag då beslutet meddelades.

6 kap.**1 §²**

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § har beslutat att en frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige, ska Kriminalvården besluta att verkställigheten av påföljden ska överföras till Sverige.

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § har beslutat att en frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige, ska Kriminalvården besluta att verkställigheten av påföljden ska överföras till Sverige, *om inte den utfärdande staten därefter motsätter sig det.*

7 kap.**Återförande av personer som har överlämnats till Sverige****Återförande av en person som har överförts tillfälligt eller överlämnats till Sverige****1 §³**

Om en person har överlämnats till Sverige för att lagföras här på villkor att personen senare återförs till den andra staten, ska Polismyndigheten se till att den som har överlämnats återförs.

Polismyndigheten ska ansvara för att återföra en person som

1. har överförts tillfälligt till Sverige i avvaktan på beslut om överlämnande, eller

2. har överlämnats till Sverige för att lagföras här på villkor att personen senare återförs till den andra staten.

Om den som ska återföras är på fri fot får han eller hon, om det är nödvändigt för att återförandet ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

3 §⁴

Om en svensk myndighet har utfärdat en nordisk arresteringsorder och den andra staten har beslutat om överlämnande till Sverige, ska Polismyndigheten ansvara för transporten i Sverige.

Om en svensk myndighet har utfärdat en nordisk arresteringsorder och den andra staten har beslutat om *ett tillfälligt överförande eller om ett överlämnande* till Sverige, ska Polismyndigheten ansvara för transporten i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2026.

² Senaste lydelse 2024:44.

³ Senaste lydelse 2024:44.

⁴ Senaste lydelse 2017:128.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket

dels att 2 kap. 2 och 3 §§ och 3 kap. 6 § och rubriken närmast före 2 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 11 a §, och närmast före 3 kap. 11 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Återförande av en person som har överlämnats till Sverige

Återförande av en person som har överförts tillfälligt eller överlämnats till Sverige

2 §

Om en person har överlämnats till Sverige på villkor att han eller hon återförs till Förenade kungariket, tillämpas 8 kap. 1 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder ska tillämpas, om

1. en person som har överförts tillfälligt till Sverige i avvaktan på beslut om överlämnande ska återföras till Förenade kungariket, eller

2. en person har överlämnats till Sverige på villkor att han eller hon återförs till Förenade kungariket.

3 §

Vid transport i Sverige av den som överlämnats hit tillämpas 8 kap. 3 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Vid transport i Sverige av den som *tillfälligt överförts eller* överlämnats hit tillämpas 8 kap. 3 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

3 kap.

6 §

Under det inledande förfarandet om överlämnande och under utredningen tillämpas 4 kap. 1 §

Under det inledande förfarandet om överlämnande och under utredningen tillämpas 4 kap. 1 §

andra stycket och 3 § första *stycket* lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

andra stycket och 3 § första *och fjärde styckena* lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

En efterlysning som är registrerad i ett system för eftersökning av personer och som gäller utlämning eller överlämnande till Förenade kungariket ska jämföras med en arresteringsorder i avvaktan på att en sådan översänds.

Vid utredningen tillämpas bestämmelserna om förundersökning i brottmål, om inte annat anges i avtalet eller i denna lag.

Beslut om kompletteringar enligt artikel 613.2 i avtalet fattas av åklagare.

Åtgärder före beslut om överlämnande

11 a §

Före ett beslut om överlämnande tillämpas 5 kap. 5 a § första och andra styckena, 5 b och 5 c §§ lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder i frågor om tillfälligt överförande av den eftersökte till Förenade kungariket eller hörande av den eftersökte i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2026.